

[Justitsministeren.]

politimæssige opgaver i forbindelse med præsident Titos officielle besøg været inddraget et betydeligt antal politifolk. Men det samlede antal har selv på den travleste dag under besøget været under 1.000. Af disse har den overvejende del kun haft opgaver af ganske kort varighed, f.eks. helt ned til en eller to timer. Omkring halvdelen har således de pågældende dage kun været beskæftiget med opgaver i anledning af præsidentbesøget i 3 timer eller derunder.

Opgaver i forbindelse med præsidentbesøget har først og fremmest været varetaget af de afdelinger inden for politiet, der har sådanne opgaver som deres særlige arbejdsområde. Endvidere har det ved suspension af undervisningen på politiskolen været muligt at inddrage ca. 270 elever fra politiskolen i løsningen af opgaverne.

Det er ikke muligt at beregne totalomkostningerne ved løsningen af de politimæssige opgaver i forbindelse med præsidentbesøget, men det må understreges, at den helt dominerende post på en sådan opgørelse ville være lønnen til personalet, og den løn skal naturligvis udbetales under alle omstændigheder. Blandt de særlige omkostninger, som præsidentbesøget giver anledning til i relation til politiet, kan fremhæves betalingen for mistede fridage. Det er i videst muligt omfang tilstræbt at give politifolkene erstatningsfridage, men det har dog været nødvendigt i et vist omfang i stedet at betale for de mistede fridage. Opgørelser herover foreligger ikke.

Jeg kan endelig oplyse, at løsningen af politiopgaverne i anledning af præsidentbesøget har kunnet gennemføres, uden at der er sket nogen væsentlig begrænsning i patruljeringen eller i det øvrige politiarbejde inden for ordens- og kriminalpolitiet i København.

Af Winnie Russell (S) til justitsministeren (4. november 1974):

„Vil ministeren oplyse, hvordan det går med justitsministeriets og den sociale ankestyrelses opgørelse over, hvor mange glemte børn der er bortadopteret efter adoptionslovens § 9, stk. 2, og § 10 om børn, herunder

institutionsanbragte, der kan bortadopteret uden forældres samtykke?“

(Spm. nr. 70).

Begrundelse.

Den 12. juni stillede jeg et nogenlunde enslydende spørgsmål til justitsministeren.

På grund af den korte tidsfrist, som dengang var til rådighed fra spørgsmålets fremsættelse og til den efterfølgende besvarelse, havde det ikke været muligt at få beregnet tal om lovens anvendelse, især for børn, der faldt ind under § 10 i loven, de såkaldte institutionsanbragte børn.

Imidlertid lovede justitsministeren i sit svar ifølge Folketingets Forhandlinger, spalte 7672, følgende:

„Som sagt har der ikke været mulighed for at give en mere dybtgående og tilfredsstillende besvarelse af spørgsmålet, men efter aftale med socialministeren kan jeg love fru Winnie Russell, at vi skal indhente nærmere oplysninger fra ankestyrelsen på dette område, og så skal jeg vende tilbage til sagen direkte over for fru Winnie Russell.“

Siden den 12. juni har jeg imidlertid intet hørt, og eftersom venstre jo bl.a. ofte har fremhævet, at de vil fremvise resultater inden 100 dage, skal jeg endnu en gang efterlyse en opgørelse.

Dertil kommer, at vi i de sidste dage i dagspressen har været vidne til, at endnu et glemt institutionsbarn har efterlyst et sæt forældre.

Jeg synes derfor, at det nu er på tide, at der bliver handlet, således at vi kan få konstateret, om lovens bogstav virkelig bliver overholdt.

Justitsminister *Nathalie Linds* svar (13. november 1974):

I folketinget den 12. juni 1974 lovede jeg, at jeg ville vende tilbage til spørgsmålet om de glemte, institutionsanbragte børn direkte over for fru Winnie Russell, når jeg fra socialministeren, under hvis område spørgsmålet henhører, havde modtaget nærmere oplysninger.

I skrivelse af 19. juli 1974 anmodede jeg derfor socialministeren om at foranledige udarbejdet en redegørelse om, i hvilket omfang den sociale ankestyrelse eller tidligere landsnævnet for børne- og ungdomsforso-